

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956847994752/facsimile.pdf (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

som efter mange Aars Forløb kommer paa Besøg. Man kan selvfølgelig ogsaa sige, at det er Moderlandet, der gæster Datterlandet, men alle Døtrelande véd, at det at være Datterland ikke helt er det samme som at være Datter.

Ganske anderledes er det med Shetland og Færøerne. Her mødes to Søskende, lige smaa, lige fattige og lige oversete. Det er vist ikke for meget sagt, at alle Færinger nærer en ganske særlig Godhed, for ikke at sige Kærlighed til det Folk, der ikke blot er deres nærmeste Nabo, men ogsaa deres nærmeste Frænder. Igennem alle Fortidens Genvordigheder er Færingerne dog forblevet et nordisk Folk. Tanken om, hvor let det kunde være gaaet dem paa samme Maade som Shetlænderne, gør dem særlig følsomme over for den tragiske nationale Skæbne, som denne Befolkning har lidt.

Denne færøske Kærlighed har ogsaa manifesteret sig. Det er lidt af et Eventyr, at det shetlandske Sprog i sin yderste Dødskamp modtog et færøsk Haandtryk og en færøsk Hjælp, som til evig Tid vil sikre det mod den fuldstændige Forglemmelse. Det var den færøske Videnskabsmand Dr. Jakob Jakobsen, der udførte denne Bedrift. Hans tre Hovedværker, Doktordisputatsen *Det norrøne Sprog på Shetland* (Kbhvn. 1897), *Shetlandsøernes Stednavne* (Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed 1901) og *Etymologisk Ordbog over det norrøne Sprog på Shetland* (1908—21) er det nordiske Shetlands Testament til Efterverdenen.

Denne Bedrift har kostet noget for Færøerne. Jakob Jakobsen var en stor Sprogforsker, en af de mest fremragende Færinger, som nogen Sinds har levet. Hans Fødeland havde i høj Grad Brug for ham, man ventede et stort Arbejde af ham til Fordel for det færøske Sprog. Men enten var han besat af Shetland, eller ogsaa saa han blot klarere og mere nordisk paa Tingene end alle andre. Det færøske Sprog kunde vente, det kunde det shetlandske ikke. Derfor blev det Shetland, han viede sit Livs Værk.

Det tilkommer ikke mig, som ikke er Sprogmand, at vurdere hans videnskabelige Indsats. Alle nordiske Filologer vil kunne vidne om hans Betydning. Jeg vil blot over for en større Offentlighed pege